

กรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรอง

สาระสำคัญ

(๑) **มาตรา ๕** เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ให้สามารถกำหนดให้เลขประจำตัวประชาชน ให้แก่บุคคลที่ได้จดทะเบียนการเกิดที่สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศได้ด้วย

โดยให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางจัดทำระเบียบสำนักทะเบียนกลาง มีสาระสำคัญในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดเลขประจำตัวให้แก่บุคคลที่ได้จดทะเบียนการเกิดที่สถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลไทยซึ่งเดิมกำหนดให้ได้เฉพาะคนที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการประมวลผล ติดตามและพิสูจน์ทราบบุคคล

(๒) **มาตรา ๖** เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙/๒ เรื่องการพิสูจน์สถานะการเกิดและสัญชาติของเด็กซึ่งถูกทอดทิ้ง เด็กเร่ร่อน และเด็กที่ไม่ปรากฏบุพการี ที่อยู่ในการอุปการะของสถานสงเคราะห์และบุคคลทั่วไป และมาตรา ๑๙/๓ การแจ้งการเกิดเกินกำหนด

โดยมาตรา ๑๙/๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม กำหนดให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดระเบียบสำหรับการจัดทำทะเบียนประวัติและเอกสารแสดงตน รวมทั้ง บัตรประจำตัว กรณีเด็กไม่อาจพิสูจน์สถานะการเกิดและสัญชาติได้ ซึ่งปัจจุบันมีระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ.๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ใช้บังคับอยู่แล้ว

มาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ประกาศกำหนดคุณสมบัติของบุคคลตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ที่ไม่สามารถพิสูจน์สถานะการเกิดได้ แต่มีหลักฐานว่าอยู่ในราชอาณาจักรอย่างต่อเนื่อง ให้มีสิทธิยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทยได้ โดยจะกำหนดคุณสมบัติไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๑๙/๓ กำหนดให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดระเบียบสำหรับการรับแจ้งการเกิดเกินกำหนด ซึ่งปัจจุบันมีระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ.๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ใช้บังคับอยู่แล้ว

(๓) **มาตรา ๙** เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘ เกี่ยวกับการจดทะเบียนคนเกิดและคนตายและการทะเบียนราษฎรอื่น ที่มีขึ้นนอกราชอาณาจักร

โดยมาตรา ๒๘ วรรคสาม กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนคนเกิดและคนตาย ที่มีขึ้นนอกราชอาณาจักร สำหรับผู้มีสัญชาติไทย คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย และคนต่างด้าวหรือคนไร้สัญชาติที่ถือเอกสารการเดินทางที่รัฐบาลไทยเป็นผู้ออกให้ ซึ่งจะเป็นการกำหนดวิธีการยื่นคำร้อง พยานหลักฐาน และวิธีการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

(๔) **มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓** เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๐ และเพิ่มเติม มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๐/๒ และวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๓๓ เรื่องการแจ้งย้ายที่อยู่

โดยการปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ , มาตรา ๓๐/๑ และมาตรา ๓๓ มีระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขใช้บังคับอยู่แล้ว แต่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม วิธีการปฏิบัติการย้ายชื่อเข้าทะเบียนบ้านกลาง กรณีบุคคลย้ายที่อยู่ออกแล้วไม่ย้ายเข้าที่ใดภายใน ๓๐ วัน , การย้ายชื่อเข้าทะเบียนบ้านกลางเป็นการชั่วคราวของบุคคลที่ไปต่างประเทศ และบุคคลที่สามารถแจ้งย้ายที่อยู่ด้วยตนเองได้

มาตรา ๓๐/๒ กำหนดให้มีกรณีที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยปัจจุบันมีกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับอยู่แล้ว

(๕) **มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕** เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๖ เรื่องการขอเลขประจำบ้านและอาคาร และการจัดทำทะเบียนบ้านและทะเบียนอาคาร

โดยตามมาตรา ๓๔ วรรคห้า กำหนดให้มีให้มีกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิใช่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งจะกำหนดรายละเอียดลักษณะของอาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิใช่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย

มาตรา ๓๖ วรรคสาม และวรรคห้า ให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางจัดทำระเบียบสำนักทะเบียนกลาง กำหนดรายการของทะเบียนอาคาร และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการจัดทำทะเบียนบ้าน และทะเบียนอาคาร โดยมีสาระสำคัญ เกี่ยวกับสภาพและวัตถุประสงค์ของอาคาร หลักฐานในการยื่นคำร้อง วิธีการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ และระยะเวลาในการดำเนินการ

(๖) **มาตรา ๑๖** เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๒ และมาตรา ๓๘/๓ เรื่องการจัดทำทะเบียนบ้านและทะเบียนประวัติ และการจัดทำบัตรประจำตัว ของคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

โดยตามมาตรา ๓๘/๓ วรรคสี่ กำหนดให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางจัดทำระเบียบสำนักทะเบียนกลาง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอมีบัตรประจำตัว แบบและลักษณะของบัตรประจำตัว และรายการในบัตรประจำตัว โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่ยื่นคำขอ วิธีการยื่นคำขอมีบัตรในแต่ละกรณี

(๗) **มาตรา ๒๑** เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๑ เรื่องการแจ้งหรือขอเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนด จะต้องเสียค่าธรรมเนียมการแจ้งหรือขอกรณีนั้นก่อน

โดยตามมาตรา ๕๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการแจ้งหรือขอเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด โดยกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการแจ้งหรือขอที่แตกต่างกันในแต่ละกรณี และตามระยะเวลาที่ล่วงเลยไป

.....